

Adresa redakce:

Vocelova 602/3
120 00 Praha 2

Internet:

eva.poddana@prateleitalie.eu
www.prateleitalie.eu

Číslo účtu:

4200582242/6800

Odpovědná redaktorka:

Eva Poddaná
Tel.: +420 603 413 962

Sazba a tisk:

Firma KELOC PC, spol. s r.o.,
náměstí SNP 32, 613 00 Brno

Uzávěrka tohoto čísla:

12. listopadu 2018

Úvodem

Vážení členové SPI,

srdečně Vás zdravím a přeji příjemné chvíle při čtení nového čísla Zpravodaje. Toto je první číslo, které vychází pouze v elektronické podobě. Jak jsme již avizovali v minulém roce, je zajištění financování společnosti stále náročnější a vydávání tištěné verze je nákladné. Po provedené průzkumu se navíc pouze 15 členů SPI vyslovilo pro pokračování ve vydávání tištěné verze.

Zároveň se musím – téměř jako vždy omluvit za zpožděné vydání. Jednak jsem posouvala lhůtu pro dodání příspěvků, jednak jsme velmi dlouho řešili námítky proti Zápisu z jednání valné hromady SPI konané 21. 6. 2018. Na této Valné hromadě bylo poprvé v historii SPI rozšířeno představenstvo o nové členy, nominované z jednotlivých pobočných spolků. Dále si můžete přečíst celý Zápis i představení nových členů.

Co se týče organizačních věcí, v současnosti jsou podávány návrhy na výmaz dlouhodobě nefunkčních pobočných spolků. O nich jsme předpokládali, že budou zrušeny na podnět soudu, nicméně tato praxe neplatí. Doufejme, že i tento zbývající úkol bude co nejdříve dokončen.

Velmi smutnou zprávou je odchod našeho dlouholetého příspěvatele, pana Josefa Kašpara. Nekrolog napsal jeho dlouholetý přítel pan Vojtech Čelko.

Mnohem pozitivnější zpráva je představení nového velvyslance Itálie v České republice. Po panu velvyslanci Aldo Amati, který odešel na svoji další misi do polské Varšavy, nastupuje Jeho Excelence Francesco Saverio Nisio.

Doufám, že i přes zpožděné vydání Zpravodaje jste měli dostatek informací, především z jednotlivých webů, a hlavně z FB profilů, protože akcí, které jsme pořádali, bylo více než dost.

Nakonec mám jednu milou zprávu. Na četné žádosti našich členů jsme požádali pana velvyslance o možnost uspořádat koncert v nově zrekonstruované Vlašské kapli Nanebevzetí pany Marie v Karlově ulici. Podářilo se a mohu Vás pozvat na náš již tradiční předvánoční koncert studentů Gymnázia Ústavní – PRE-NATALE, který se bude konat v úterý 11. 12. 2018 od 17:00 hodin.

Přeji příjemné prožití konce roku a těším se na Vás.

Eva Poddaná

Uhradili jste členský příspěvek za rok 2018?

Na tomto místě se pravidelně objevoval stejný text s dotazem, zda jste již splnili Vaši členskou povinnost za příslušný kalendářní rok a zaplatili členský příspěvek. Postupně jsem došla k závěru, že protože je již léta stejný, nikdo ho nečte ... Jak by jinak mohl někdo zjistit na konci roku 2017, že stále posílá příspěvky na účet u České spořitelny, který byl ke konci roku 2015 zrušen?

Omezím se tedy jen na fakta:

- Minimální členský příspěvek pro rok 2018 je 300 Kč, pro studenty a důchodce je to 150 Kč.
- Pro identifikaci platby prosím uvádějte jako variabilní symbol Vaše členské číslo, pokud ho neznáte, uveďte Vaše jméno a příjmení, případně za jaké roky příspěvek platíte. Když banka přijme platbu s poznámkou SPI 2018, popř. Členský příspěvek 2018 – tak nemám možnost, jak ji přiřadit.
- Veškeré informace o platbách příspěvků najdete na www.prateleitalie.eu a na vše se můžete zeptat na e-mailové adrese eva.poddana@prateleitalie.eu nebo na telefonním čísle 603 413 962.
- Jak jistě víte, pro neplacení členských příspěvků po dobu dvou roků a neuhrazení dlužné částky ani do dvou měsíců po upozornění, Vám bude podle stanov SPI členství zrušeno.
- Každý člen může zvážit své možnosti, jak dále finančně přispívat k dalšímu rozvoji činnosti společnosti i vyšší částkou.

Eva Poddaná

**Aktuální číslo účtu je
4200582242/6800
u SBERBANK.**

Původní účet vedený u České spořitelny byl ke konci roku 2015 zrušen. Z důvodů neefektivnosti již nejsou do Zpravodaje vkládány poštovní poukázky.

Zápis z jednání valné hromady SPI konané ve čtvrtek 21. června 2018

Zápis z jednání valné hromady SPI konané ve čtvrtek 21. června 2018

Přítomni: dle prezenční listiny v příloze

1. Schůzi zahájil předseda Společnosti Petr Dostál, přivítal všechny přítomné a seznámil je s programem jednání /příloha/, který byl schválen bez připomínek. Dále přečetl pozdravný dopis italského VV Aldo Amati /příloha/. V něm poděkoval za dosavadní spolupráci a zdůraznil, že SPI má potenciál k dalšímu zviditelnění Itálie v ČR. Dále uvedl, že jak ZÚ, tak IIC jsou připraveny finančně i organizačně podporovat naše akce.
2. Do orgánů valné hromady byli zvoleni: - vedení VH Petr Dostál, zapisovatel Pavel Kopp, skrutátorky pí Novotná a Hořavová.
3. Zprávu o činnosti za rok 2017 přednesla tajemnice Společnosti Eva Poddaná:
 - Podle loni odhlasovaných nových stanov bylo rozhodnuto o vyloučení členů, kteří neplatí více než dva roky členské příspěvky - nyní je poslední členské číslo 2942 a po odstranění neplatců zůstalo v databázi 559 členů.
 - V průběhu roku byly získány nové stanovy a čestná prohlášení od všech existujících pobočných spolků a bylo podáno 9 návrhů na změnu zápisu v OR k uvedení do souladu s platným NOZ. Do konce roku se podařilo uvést do souladu zápis SPI, z.s. i všech pobočných spolků podle NOZ.
 - Byli jsme spoluorganizátory akce Chut' Itálie – ve čtyřech městech, akce byla nesporně úspěšná a SPI získala mnohem větší popularitu, byly zapojeny pobočky, představitelé jednotlivých měst a italscí podnikatelé. V současnosti jednáme o podmínkách účasti na této akci v příštím roce. Díky této akci jsme získali několik sponzorů. Byli jsme osloveni Městskou částí Praha 3 uspořádat „italský den“ na Náměstí Jiřího z Poděbrad i v roce 2018.
 - Roste provázanost činnosti mezi pobočkami, hlavně díky větší informovanosti mezi členy – e-maily, web, FB profily. Spolky projevíly zájem o hromadný nákup odznaků – bylo jich objednáno 300 a v současnosti jsou již prodány. Je zájem i o např. samolepky a další propagační předměty.
 - Byly vytvořeny nové Členské průkazy – plastové karty. Všichni noví členové ho dostanou zdarma, členové se starými průkazy ho mohou získat za 50 Kč.

- Podle nových stanov bylo provedeno vyúčtování Členských příspěvků (měly být poukázány na účet SPI do konce listopadu) a příslušné 50 % odeslány počátkem ledna na účty pobočných spolků. Pobočný spolek Hradec Králové poslal až v lednu pouze 50% vybraných příspěvků, spolek Vysočina doposud nic a spolek Olomouc se 50% příspěvků vzdal ve prospěch SPI, z.s..
- Byla zavedena pozice Partner SPI – možnost podepsání Darovací smlouvy nebo vystavení faktury – minimálně 5 000 za rok. Doposud získáno 10 000 Kč od Segafredo Zanetti a Fashion – Lights.
- Ve spolupráci se SARDEGNA TRAVEL jsme nabídli zájezdy na Sardinii za výhodnější ceny – vycestovalo 8 zájemců. V jejich Concept store byl uspořádán degustační večer specialit ze Sardinie – Aperitivo con la Sardegna.
- Ve spolupráci se Slowfood byly uspořádány dvě degustační návštěvy Mozzarellart
- Nabídli jsme tradiční výjezdy s Pavlem Helanem – s Teologickou fakultou a CK Plus-tour – vždy za zvýhodněnou cenu pro naše členy.
- Tradičně byly otevřeny semestrální kurzy italštiny v Josefské a Vocelově. Bohužel je patrný stálý pokles zájmu o výuku. Nově byly otevřeny letní týdenní intenzivní kurzy – z vrácených dotazníků vyplývá zájem o tuto rychlejší a intenzivnější formu výuky. Vyučují se individuální lekce.
- Informace o centrálně pořádaných akcích – veškeré informace jsou na webu SPI, FB profilu a všichni, u nichž je k dispozici e-mailová adresa, jsou obesíláni – nyní již s novou očištěnou databází.
- V průběhu roku byla uspořádána pravidelná přednáška pana Jiřího Holuba – Aktuální dění v Itálii, plánovaná druhá byla odložena na leden příštího roku. Taktéž byla odložena přednáška Václava Bělohradského z důvodu jeho pracovního zaneprázdnění.
- Proběhl již třetí ročník – zcela určitě naší nejúspěšnější akce – PIKNIK – povedlo se zajistit účast Emanuela Ridi, hlavní ceny do tomboly věnovalo Autocentrum Dojáček, Vespa centrum a Segafredo Zanetti, opět byla zaznamenána velká účast.
- Ve spolupráci se Společností přátel UPM jsme uspořádali komentovanou prohlídku nově rekonstruované budovy.
- 18. 11. 2017 Pietní akt v Milovicích, autobus opět bezplatně zapůjčila firma IVECO.
- 20. 11. 2017 Pre-Natale – koncert studentů Gymnázia Ústavní spojený s předvánočním setkáním.
- 7. 12. 2017 Komentovaná prohlídka budovy Ambasády – opět se Společností přátel UPM za účasti odborníků – Dr. Petry Oulíkové a Dr. Zdeňka Hojdy.
- VH vzala na vědomí tuto zprávu.

4. Výsledek hospodaření za rok 2017 a zprávu KK přednesla p. Vilma Chládková (předsedkyně kontrolní komise p. Chládková podrobně informovala o jednotlivých položkách hospodaření; p. Poddaná doplnila informace o některých plánovaných nákladech, výnosech a výdajích. Byla vykázána ztráta 109 000 Kč /vratky FÚ, dohadné položky. Účetní p. Novák uvádí ve své zprávě, že „celková ztráta způsobená vypořádáním a zúčtováním rozdílů do roku 2014 ve výši 61 396 Kč (samostatně na účtu 549 900), dále zúčtované poskytnuté zálohy pobočkám ve výši 26 771,96 Kč (v rámci účtu 581 100), celkem tedy vliv na ztrátu za rok 2017 ve výši 88 167,96 Kč“

K tomu pak podal vysvětlení předseda P. Dostál a dřívější předseda R. Pietropaolo . Dotace novým pobočkám ve výši 10.000 Kč byly omylem účtovány jako vratné položky – bylo nyní opraveno.

KK dále doporučila prověřit možnost úspornějšího provozu. “Platba za vedení web. stránek není adekvátní k četnosti zpráv . Předsednictvo by mělo projednat účelnost příspěvku 8 000 Kč pro Česko-italskou obchodní komoru.”

Tajemnice pak vysvětlila, že vedení web stránek dělají její synové zdarma a poplatek je za pronájem domény, umístění na serveru administratora a servis a je nutný. Předseda P.Dostál uvedl, že naše členství v CAMIC považuje za účelné a doporučil dále platit příspěvky.

Dále KK konstatovala, že

- “není obvyklé, aby organizace neměla smluvně zajištěné služby, jako je tajemník a účetní
- a s tím souvisí i vykazování odvedené práce a odměny s tím související.
- komise nesouhlasí s rozhodnutím předsednictva SPI, aby tajemnice měla absolutní dispoziční právo v bance. S tím pak souvisí možnost podepisovat vyplácené faktury,včetně svých vlastních.
- činnost pražské pobočky je formální. Schází se předsednictvo, akce členů jsou směřovány

na celou SPI. Nemají akce, které přinesly zisk a účet v bance se ztrácí.”

Tyto připomínky byly pak projednány v diskuzi. Tajemnice dostává odměnu, kterou musí odsouhlasit předseda a předkládá měsíční výkazy své činnosti dvěma členům představenstva I. Remencovi a P. Koppovi.

Členky pražské pobočky SPI pí Čechová a Turturro odmítly pasáž, že činnost jejich pobočky je formální a dokázaly to uvedením řady jejich akcí.

R.Pietropaolo uvedl, že okolnost, že naše tajemnice je současně předsedkyní pražské pobočky vede ke splývání některých akcí obou organizací.

Poté byla zpráva KK odsouhlasena většinou delegátů, 3 se zdrželi. Předseda Petr Dostál uvedl že považuje zprávu KK za neobjektivní .

5. Plán činnosti na r. 2018 /příloha/ podrobně přednesla tajemnice E. Poddaná. Informaci o vyrovnaném rozpočtu na rok 2018 (částka 719 000 Kč) prezentoval Petr Dostál. Obojí bylo jednomyslně schváleno.

6. Do nové KK byly navrženy Ing. Jana Hřebejková, ing. Kateřina Hořavová a Ing. Denisa Kótková.

R. Pietropaolo navrhl dále Karla Lexu a Dr. Blanku Markovičovou s tím, že je třeba zajistit kontinuitu práce.

Následně byly do nové tříčlenné KK zvoleny:

J. Hřebejková (18 pro, 1 proti 2 se zdrželi),

K. Hořavová (17 pro, 2 proti, 2 se zdrželi)

D. Kótková (16 pro, 2 proti, 3 se zdrželi).

R. Pietropaolo vznesl protest, že se hlasovalo o nepřítomné osobě (....), takže k ní nebylo možné vznést dotazy.

7. Při volbě k doplnění Představenstva předseda P. Dostál uvedl, že J. Holub se rozhodl nadále nekandidovat, takže zůstávají:

Petr Dostál – předseda

Eva Poddaná – tajemnice

Rostislav Pietropaolo – místopředseda

Ivan Remenec – člen představenstva

Pavel Kopp – místopředseda.

Z poboček byli navrženi:

Táňa Urbánková - Jihomoravský pobočný spolek

Barbora Králíková – pobočný spolek Olomouc

Miroslava Paclová - pobočný spolek Vysočina

Fabio Ripamonti – Jihočeský pobočný spolek

Dále R. Pietropalo bez vědomí představenstva a nerespektování odhlasovaného usnesení z poslední schůze představenstva provedl nátlak na další pobočky, které nenominovaly svoje zástupce a navrhli jim nominovat jím doporučené členy:

Andreas Pieralli – Moravskoslezský pobočný spolek
Michaela Krčmová – pobočný spolek Hradec Králové
Miroslava Ferrara – pobočný spolek Plzeň

Předseda P. Dostál navrhl, aby nové Představenstvo bylo devítičlenné. Proto bylo nutno hlasovat o změně stanov. Byl upraveno znění bodu č. 7 schváleného programu:

DOPLNĚNÍ PŘEDSTAVENSTVA A SOUVISEJÍCÍ ZMĚNA STANOV.

To bylo potvrzeno ve volbě: (16 pro, 1 proti, 4 se zdrželi)

Všichni noví kandidáti představenstva byli představeni, pak proběhla volba s tímto výsledkem:

Táňa Urbánková (18,0, 3)

B. Králíková (19,0,2)

M. Paclová (14,0,7)

F. Ripamonti (19,0,2)

Ostatní, Pieralli, Krčmová a Ferrara neprošli pro malý počet hlasů.

8. O org. záležitostech referovala tajemnice E.Poddaná: /příloha/

- stav pobočných spolků
- GDPR
- Zpravodaj – z 559 oslovených členů jich jen 15 ho chce dostávat v tištěné podobě. Bude proto vydáván jen elektronicky a 15 výtisků se vytiskne a rozešle. Tím dojde k úspoře za tiskárnu.

Zpráva byla vzata na vědomí.

9. Diskuze

- na návrh B.Turturro byla odsouhlasena činnosti a odměny tajemnice
- Lenka Němečková konstatovala, že právně není konflikt s její funkcí tajemnice a předsedkyní pražské pobočky – jde o dva subjekty
- P. Kopp se otázal, jak oslavíme příští rok 30 výročí založení SPI

a) po diskuzi bylo dohodnuto vydat publikaci s historickými texty C. Kříže a Dr. Bu-
kačové, které máme ve Zpravodajích, případně další, plus foto z činnosti po-
boček.

K tomu bude ustavena pracovní skupina.

b) tajemnice EP navrhla uspořádat koncert hudby hradní stráže a policie

- bylo navrženo příště začít hlasovat negativně
- L. Němečková uvedla, že je možné, aby v případě potřeby představenstvo koop-
tovalo nové členy podle par. Č. 246/4 NOZ.
- Předseda navrhl, že panu VV Amatimu zašleme zápis z VH spolu s jeho děkovným
dopisem za SPI.

10. Bylo přijato toto usnesení – přednesl předseda Petr Dostál:

- Valná hromada SPI dne 21. 6. 2018 hlasováním schvaluje Zprávu o činnosti a vý-
sledek hospodaření za rok 2017 (21,0,0)
- Schvaluje zprávu KK (18,0,3)
- Schvaluje návrh rozpočtu na rok 2018 – (21,0,0)
- Schvaluje úpravu stanov tak, že počet členů představenstva bude nadále devíti-
členný (16,1,4)
- Zvolila novou Kontrolní komisi ve složení: J. Hřebejková, K. Hořavová, D. Kótková
- Zvolila nové Představenstvo ve složení: Petr Dostál, Eva Poddaná, Rostislav Piet-
ropaolo, Ivan Remenec, Pavel Kopp, Tāňa Urbánková, B. Králíková, M. Paclová,
F. Ripamonti

11. Závěr (ukončení jednání) – p. Dostál, p. Poddaná

V Praze dne 21. 6. 2018

Zapsal: Pavel Kopp

Za správnost: Eva Poddaná

Dodatek

Pan Rostislav Pietropaolo oznámil, že nesouhlasí s formulací v bodě 7. tohoto Zápisu – konkrétně se slovy „provedl nátlak“ a označuje je za pomlouvačnou. Připojily se k němu i předsedkyně dvou (ze tří oslovených) pobočných spolků – Táňa Pavlíková Alešová za Moravskoslezský pobočný spolek a Jana Broukalová za pobočný spolek Hradec Králové. Obě prohlašují, že na ně v souvislosti s nominací nových členů do představenstva nebyl ze strany Rostislava Pietropaola prováděn žádný nátlak.

V Praze 10. 10. 2018

***Zapsala: Eva Poddaná
Za správnost: Petr Dostál***

Představení nových členů představenstva SPI

Miroslava Paclová – členka výboru pobočného spolku Vysočina

Na dřívější vysloveně odpočinkové výlety do Itálie posléze navázaly moje pracovní aktivity.

Dlouhodobě spolupracuji se zahradnickým oborem především v rámci Evropy. Posledních 10 let se velmi intenzivně věnuji spolupráci s italským zahradnickým oborem, v širokém spektru od odborných seminářů a exkurzí po spolupráci s okrasnými školkami, květinovou burzou, správami městské zeleně, tvorbě veřejné zeleně, výstavnictví či odborné zahradnické žurnalistice. Italsky vcelku rozumím, ale nepodařilo se mi ještě zvládnout jazyk natolik, abych plynule mluvila. Určitě velmi děkuji za výuku Michele Mazzocchino Pajdové a mojí kamarádce Jindře Šimkové, že mne připravily natolik, abych se nikde neztratila a mohla absolvovat italská odborná školení. Mám hodně zkušeností v pořádání kulturních a osvětových akcí pro veřejnost, výstavnictví, přednáškách či vedení exkurzí. Také mám blízko ke gastronomii. Spolupracuji s tištěnými médii, TV a rozhlasem. Mám dílčí zkušenosti v mezinárodní spolupráci až po diplomatickou úroveň.

Ráda se budu podílet jak na propagaci SPI, tak na přípravě akcí či představení zajímavých italských aktivit v ČR či nás v Itálii.

Táňa Urbánková – členka výboru Jihomoravského pobočného spolku

Vzhledem k tomu, že jsem byla za Jihomoravský pobočný spolek na valné hromadě Společnosti přátel Itálie dne 21. 6. 2018 zvolena do představenstva společnosti, chtěla bych k této události připojit pár slov. Vstoupila jsem do společnosti po svém návratu z Itálie, kde jsem několik let žila, s vidinou zůstat v kontaktu s italskou kulturou a jazykem. V poslední době se do dobrovolných spolků jako je ten náš nehrnou davy, spíše menší množství osob. Jelikož členská základna se po vyřazení neplatičů velmi zredukovala, je třeba se zaměřit na současné členy a pomocí našich akcí si je udržet a motivovat a zároveň rozšířit členskou základnu např. pořádáním vzdělávacích a poznávacích programů, zájezdů, sportovních akcí a pořádáním kurzů italštiny. K pořádání kurzů lze využít i školská zařízení, např. v době prázdnin. K tomuto cíli je třeba využívat internetu a sociálních sítí a motivovat budoucí potencionální členy. Je tedy důležité, aby noví členové měli ke členství ve spolku hlubší vztah a chuť účastnit se akcí pořádaných spolkem. Pro spolek je zásadní kontakt s lidmi, vybudování sítě kontaktů, znalost česko-italské spolupráce, mezinárodní spolupráce na všech úrovních, navázání vztahů s partnerskými institucemi, zapojení do mezinárodních programů apod. Proto je potřeba sledovat a využít grantové a dotační programy, oslovovat dárce a sponzory a usilovat o nové zdroje financování. Domnívám se, že toto nebude možné bez týmové práce a přátelských vztahů členů představenstva a jednotlivých výborů pobočných spolků v regionech. Z tohoto důvodu bych se chtěla také zaměřit na spolupráci a pomoc mezi jednotlivými pobočnými spolky. Doufám, že můj potenciál bude pro představenstvo přínosný.

Barbora Králíková – členka výboru pobočného spolku Olomouc

Narozena: 28. 7. 1967

Bydliště: Hněvotínská 18, Olomouc 779 00

Tel.: +420 602 715 525

E-mail: bkralikova@grapo.cz

Stav: vdaná

Vzdělání:

1981–1985 Střední pedagogická škola Přerov

1986–1990 Pedagogická fakulta Univerzita Palackého Olomouc, obor ruský jazyk a výtvarná výchova učitelství pro 2. Stupeň základních škol a učitelství pro střední školy a gymnázia

Praxe:

9/1985–6/1986 – učitelka v mateřské škole Štěpánov u Olomouce

od roku 1985 lektorka letních výtvarných soustředění pořádaných DDM Olomouc

1990–1998 tlumočení a překladatelství čeština x italština

- firma Orrero (Gran Moravia)
- oficiální návštěva Jana Pavla II. v České republice, tlumočení přípravy návštěvy a pak tlumočení papežskému doprovodu 1995 v Olomouci a 1997 v Hradci Králové a v Praze

1992–2002 předsedkyně pobočky Společnosti přátel Itálie Olomouc

od roku 2002 místopředsedkyně pobočky Společnosti přátel Itálie Olomouc

od roku 2000 jednatelka firma GRAPO .s.r.o. (www.grapo.cz)

od roku 2006 členka Zastupitelstva města Olomouce (v rámci této funkce pověření Primátora pro oddávání) od roku 2006 členka představenstva Správy nemovitostí města Olomouce a.s. od roku 2010 členka představenstva Flora a.s. od roku 2001 členka sdružení výtvarníků Střet 2001

Znalosti a dovednosti:

řidičský průkaz skupiny B běžná práce na PC

ruština – slovem i písmem, státní zkouška angličtina – pasivně slovem i písmem
italština – aktivně, slovem i písmem

Zájmy:

rodina literatura sport – lyžování

hudba - aktivně hra na klavír, kontrabas, kytaru a flétnu

divadlo

golf

Fabio Ripamonti – člen výboru Jihočeského pobočného spolku

Mi chiamo Fabio Ripamonti, sono nato e cresciuto in Lombardia in una località non lontano da Milano e vivo dal 2002 a Praga. Ho studiato filologia romanza all'Università degli Studi di Milano, dove mi sono laureato con una tesi sullo spagnolo medievale. A Praga ho avuto modo di inserirmi abbastanza presto nell'insegnamento, dapprima come insegnante di letteratura italiana in un liceo bilingue, successivamente come insegnante di lingua in diverse scuole, compresa l'Associazione Amici dell'Italia. Un tempo avevo molti hobby, ma oggi mi è difficile mantenerli, in ogni caso sono pressoché tutti collegati alla musica, suonata, ascoltata o ballata.

Il mio impegno per l'Associazione nasce dall'esigenza di creare un fondo di interesse nei confronti dell'Italia e della lingua italiana nella Boemia meridionale, dove attualmente lavoro presso l'Istituto di Studi romanzi della Facoltà di Lettere e Filosofia a České Budějovice. A questo scopo già da qualche anno la nostra filiale organizza diverse attività, come ad esempio le cosiddette "serate italiane" che a cadenza mensile si propongono di far conoscere alcuni aspetti della vita e della cultura italiana a tutti gli interessati. La nostra filiale è piccola, ma si fonda su reti di contatto molto fitte che i membri dell'Associazione sono riusciti a intrecciare nel corso degli anni sul territorio. La mia idea per il futuro è quella di poter scambiare le idee e le persone con le altre filiali del Paese e non lasciare che quanto di buono fatto da una parte rimanga inerte e non sfruttato dalle altre filiali. Siccome poi la nostra Associazione si è profilata come un'istituzione avente uno statuto e un regolamento ufficiali, a mio avviso sarebbe importante e auspicabile pensare a come richiedere sostegni finanziari alle diverse realtà amministrative non solo in Repubblica ceca per portare avanti le nostre attività. Ritengo poi fondamentale migliorare il dialogo con le altre istituzioni, non solo culturali, presenti nel Paese e che hanno gli stessi interessi dell'Associazione, mettendo a frutto la conoscenza reciproca e le buone relazioni che a livello personale siamo stati in grado di creare nel corso degli anni. Non da ultimo penso che si debba puntare ancora di più sui social networks e sulla qualità dei contenuti delle pagine web, in modo che la base di interessati possa allargarsi ulteriormente.

Farnesina

*Ministero degli Affari Esteri
e della Cooperazione Internazionale*

Curriculum vitae

J. E. velvyslanec Francesco Saverio NISIO

Narozen v Paříži 9. ledna 1955

1977 – Univerzita v Římě, absolvent oboru politické vědy

1983 – na základě konkurzu jmenován dobrovolníkem diplomatické kariéry

1983 – kurs odborného vzdělání na Diplomatickém institutu

1983 – zaměstnán v odboru emigrace MZV

1983 – Tajemník legace, 2. prosince

1984 – zaměstnán v odboru politických záležitostí MZV

1987 – zaměstnán v sekretariátu státního tajemníka

1987 – První tajemník legace

1987 – Konzul v Kapském městě

1991 – První obchodní tajemník v Praze

1993 – Rada legace

1993 – potvrzen na téže misi ve funkci obchodního rady

1995 – Generální inspektorát MZV

1995/1996 – kurs vyššího odborného vzdělání na Diplomatickém institutu

1996 – přímo podřízen Generálnímu inspektorovi MZV a úřadů v zahraničí

2000 – Rada v Londýně s funkcí výkonného ředitele pro Itálii v Evropské bance pro obnovu

a rozvoj

2000 – Rada velvyslanectví

2000 – potvrzen na téže misi ve funkci prvního rady

2004 – První rada v Káhiře

2008 – Zplnomocněný ministr

2008 – potvrzen na téže misi ve funkci ve funkci ministerského rady

2008 – přímo podřízen gen. řediteli odboru pro Italy v zahraničí a pro migrační politiky

2008 – koordinátor migračních politik

2009 – zástupce ředitele odboru pro Italy v zahraničí a migrační politiky

2010 - zástupce ředitele odboru pro Italy v zahraničí a migrační politiky a ústřední ředitel

pro služby Italům v zhraničí

2013 – Velvyslanec v Bangkoku s akreditací také pro PhnomPenh (Kambodža) a Vientiane

(Laos)

2018 – MZV – oddělení protokolu

Nositel titulu za zásluhy republiky, 2013

Josef Kašpar zomrel

Je to pre mňa, ale aj pre tých, ktorí ho poznali neuveriteľná správa, že Pepík, ako ho volali priatelia zomrel. V nedeľu, 23.septembra večer v Anziu, v Taliansku. Vedeli sme, že je vážne chorý, ale nepredpokladali sme taký rýchly koniec. Poznal som ho takmer päťdesiatpäť rokov. Patril k mojim najbližším priateľom. Narodil sa 3. apríla 1946 v Liberci, česko-slovenským manželom. Otec bol zverolekár, ktorý pochádzal z východných Čiech a matka, Slovenka z Trenčianskej Teplej. Bola zdravotná sestra a hrdila sa tým, že patrila k prvým absolventkám Ústavu Milana Rastislava Štefánika, ktorý v Turčianskom svätom Martine založila Dr. Alice Masaryková. Do pohraničia prišli na vládnu výzvu medzi prvými a pani Renka Kašparová mi pri jednej návšteve, (chodieval som počas štúdií k nim do Liberca dvakrát do roka na návštevu) hovorila, že asi boli prví, ktorí sa prist'ahovali s vlastným nábytkom. Pepík vyrastal v kultivovanom prostredí, matka mu vštíepila aj základy slovenskej kultúry. V rodine sa čítali ako Literárni noviny tak Kultúrny život. Strednú školu absolvoval na ekonomickej škole v Jablonci, ktorá v šesťdesiatych rokoch patrila medzi prestížne stredné školy a pre jej maturantov nebol problém dostať sa na vysokú školu. Už počas strednej školy sa venoval štúdiu jazykov a okrem školskej francúzštiny a angličtiny popri obligátnej ruštine, chodil súkromne na hodiny nemčiny k Jiřímu Ješovi, bývalému politickému väzňovi, ktorý v deväťdesiatych a mileniárnych rokoch bol aktívny vo verejnom živote a známym publicistom. Priateľ'stvo medzi nimi trvalo až do Pepíkovho odchodu do emigrácie. Na Filozofickej fakulte v Prahe študoval popri taliančine, francúzštinu. Nejaký čas chodil aj prednášky z portugalčiny.

Spoznal som ho už na začiatku štúdií a spriatelili sme sa. Bývali sme najprv provi-
zórne na koleji na Spořilove, čo boli drevené baráky, pokiaľ v marci 1965 sme sa
neprest'ahovali na prvú z troch dokončených budov koleje Větrník- Jih. Tam sme
mali izby vedľ'a seba a posledný rok štúdií 1968-69 sme bývali spoločne. Zo žartu
sme hovorili, že je to jediný „rudý pokoj“ na koleji, lebo obaja sme sa angažovali v
študentskom hnutí. Najprv v ČSM, potom v študentskej stránickej organizácii. Pe-
pík stál pri zakladaní ARSu (Akademická rada studentů), do ktorej bol zvolený za
poslanca. Odohralo sa to po „Strahovských udalostiach“, v novembri 1967, a tie-
to ARSy boli potom vzorom pre zakladané, na d'alších vysokých školách. Bolo to
ešte pred januárovým plénom roku 1968, a snaha o vytvorenie vysokoškolskej or-
ganizácie, autonómnej od jednotnej mládežníckej organizácie. Počas jari 1968 ak-
tívne vystupoval na podporu spoločenských zmien v rámci študentských aktivít. Na
jeseň sa spolupodieľal na organizácii štrajku vysokých škôl na FFUK, bol členom
výboru samostatnej študentskej organizácie KSČ. Popri tom žil bežným študent-
ským životom. Úspešne skladal skúšky, plietol hlavu dievčatám, ktorých mal vtíp-
ný čiernovlasý chalan, ktorý dokázal aj strihať ušami, čo mnohé baby doviedlo do
úžasu, neúrekom! Šikovného mládenca si všimli aj iní a pre jeho schopnosti a spo-
ločenské vystupovanie sa mu dostalo príležitosti k prvým tlmočeniam. V decembri
1967 na nejakom festivale v pražskej Lucerne sa objavila skupina talianskych spe-
vákov, a závideli sme Pepíkovi, že tlmočil samotnej Rite Pavone!

Začiatkom júla 1969 spromoval a odišiel do Talianska, kde v novom semest-
ri nastúpil na ročný štipendijný pobyt. Pretože sa mu nepodarilo po jeho skončení
legalizovať si predĺženie cestovnej doložky, bol vyvíjaný nátlak na jeho návrat do
Prahy a rozhodol sa zostať v Taliansku. To rozhodnutie nebolo jednoduché, bol je-
diný syn, v Liberci ostali starnúci rodičia. Taliansko konca šesťdesiatych rokov bola
krajina, z ktorej odchádzali za prácou do Nemecka, Švajčiarska, Francúzska a do-
konca i do zámoria. Vystriedal viacero povolání, kým sa ako prekladateľ uchytil
v talianskom rozhlase a televízii RAI, kde strávil prevažnú časť svojho profesionál-
neho života. Dlhé roky sa nemohol dostať na návštevu rodičov, stretával sa s nimi
v Budapešti. Ani začiatkom osemdesiatych rokov, keď už výsledky helsinských do-
hovorov a následných konferencií začali prinášať svoje prvé plody, mu nepomohli.
Nepustili ho ani na pohreb otca a bola to až intervencia talianskeho ministra zahra-
ničných vecí, aby dostal v polovici osemdesiatych rokov povolenie navštíviť t'ažko
chorú matku. Príčinou takéhoto chovania československých úradov bolo udanie,
že v Ríme spolupracuje s Jiřím Pelikánom. V tej dobe sa síce poznali, ale spoluprá-
ca sa ráta z neskoršieho obdobia. Po zmene politického systému prichádzal Pepík
do Československa ako tlmočník talianskych ministrov a vysokých úradníkov. Vzde-
laného, a v talianskych pomeroch dobre sa orientovaného muža, používala aj čes-
koslovenská strana. Tlmočil prezidentovi Havlovi, jeho manželke Olge, prezidento-
vi Klausovi a d'alším vysokým funkcionárom zo štátnej administratívy, poslancom,
sudcom, rôznym delegáciám. Jeho služby používala aj slovenská strana. Pepík za-
čal spolupracovať s rozhlasom, televíziou a postupne s celou plejádou denníkov
a časopisov, čo trvalo skutočne do posledných dní jeho života. Dr. Rostislavovi Pi-
etropaolovi bol pomocníkom pri zakladaní Společnosti přátel Itálie. V každom čís-

le ich bulletinu Zpravodaj Společnosti přátel Itálie, mal svoj príspevok. V českých médiách vnímal taliansky život pohľadom Čecha, ktorý si zachoval aj po takmer päťdesiat ročnom pobyte v Taliansku. Mal na to predpoklady - opieral sa o hlbokú znalosť talianskej histórie, kultúry a jej premietania do súčasnosti. Prešiel krajinu krížom –krážom. Mal rád futbal a celé roky pravidelne každý pondelok posielal do slovenského športového časopisu výsledky zápasov v talianskej lige. Spomínam si, ako raz teta Renka, jeho mama sa v mojej prítomnosti pýtala Pepíka, či mu stojí za to toľko času strácať s písaním článkov, ktoré je otázka, koľko ľudí číta, či mu nestačí tlmočenie a preklady?. Jeho odpoveď, ktorú by som považoval aj za jeho krédo znela: „robím to preto, aby som bojoval na jednej či druhej strane proti predsudkom a klišé, ktoré vyplývajú z neznalosti“.

V posledných mesiacoch, sme si pravidelne aj niekoľko krát v týždni mailovali, alebo telefonovali. Uvažoval, že pripraví na vydanie výber zo svojej kultúrno-historickej publicistiky, ktorá bola rozosiata v širokom spektre tlače a upraví niektoré svojej podklady v tomto duchu napísané pre rozhlas. Tiež zháňal prostriedky na vydanie takej príručky o Českej republike pre Talianov, ktorí sa chcú dozvedieť viac, než ponúkala literárne zameraná Angela Ripelliniho „Magická Praha“. Bohužiaľ, už sa oboch kníh nedočkáme.

Hovorí sa, že každý je nahraditeľný, ale nie je to pravda. Po niektorých ľuďoch ostane hluchý priestor, ktorý nevieme vyplniť a to je aj prípad Josefa Kašpara.

Vojtech Čelko

Napísané pre časopis LISTY – MOSTY, dvomesečník pro kulturu a dialog a Zpravodaj Společnosti přátel Itálie

OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ

Mezinárodní hudební soutěže v Itálii – Giro d'Italia

Jako první klavírista z Československa po II. světové válce jsem se zúčastnil /spolu s kolegou E.Leachnerem jako laureáti soutěže Pražského jara v roce 1963/ v dubnu 1964 mezinárodní klavírní soutěže A. Casella v Neapoli. Dovoluji si podělit se o zkušenosti z té doby, jak jsem viděl Itálii a hlavně Neapol 20 let po konci války v éto krásné zemi, a kde jsem od roku 1974 byl členem poroty.

NEAPOL – tam to všechno začalo: krásné město, starobylá a nejstarší konservaťor na světě - S.Pietro a Majella -1608 /, slavná jména v porotě – Firkušný, Tagliaferro, Hirt, Vitale, Napoli, Fiorentino, Agosti, Fevrier, List, Murai, Staršenov, Smirnov... My s Leachnerem, vystrašení zajíci, bez peněz, hotel Universo na p. Carita,

protože jsme mohli na konservatoři hrát až od 7. hodin večer, celý den jsme měli na to, abychom prošli Napolí od přístavu k divadlu S.Carlo, navštívili Národní museum, nádherná katedrála, potulovali se v úzkých uličkách, kde nám na hlavu padaly kapky vody z vyvěšeného prádla, po 21.hod. jsme mohli sledovat hon na žraloky blízko přístavu, kde jsme na zdích mohli vidět nápisy Viva Stalin, Viva Mussolini, Viva Hitler...

S námi tam byl jako porotce náš vyučující na pražské AMU prof. Páleníček s paní, jeli tam autem, FIAT 600, ve volném čase nás vozila paní Liběna Páleníčková – byla to vynikající řidička, v té době již velmi vysokém provozu v ulicích Neapole.

S manžely Páleníčkovými a R.Firkušným jsme velmi často chodili na večere, a byli královsky hostěni.

Páleníček jednou u večere nám řekl, že byl v přístavu a koupil tam několikery švýcarské hodinky – skoro zadarmo, ukázal nám nádherně zabalené Schaffhausenky: "... kluci běžte tam, to stojí za to".

Ale já byl doma v Praze od maminky instruován, abych si dal velký pozor na italské podvodníky a tak jsem odolal Páleníčkovu pábení. Protože pan profesor měl strach z převozu takových klenotů přes české hranice a ze slídivých celníků, oba s Leichnerem jsme měli každý nad loktem po třech hodinkách. Byli jsme dobrými pašeráky... Druhý den po příjezdu volal Páleníček: „ prosím tě, jak ti jdou ty hodinky? „ Tak jsem se podíval a bylo stále kolem 10.hod.- dopoledne, odpoledne i večer.

To už Páleníček věděl, že je zle, „ ty podvodníci mě okradli, vždyť to jsou dětské stroječky!!!“

Maminko zlatá, díky ti, ušetřil jsem si peníze.

Od roku 1974 jsem jezdil do Neapole každoročně už jako porotce a jeden z posledních ročníků soutěže se stal nezapomenutelným: závěrečný koncert, kde se rozhodovalo o výsledku celé soutěže byl jako vždy v S.Carlu a měli jsme určit vítěze mezi dvěma výbornými klavíristy: G.Opitz proti S. De Palma. Opitz byl Němec, evidentně lepší než Ital, ale ten byl napoletano stejně jako jeho vyučující legendární učitel V.Vitale, který byl v porotě.

Koncert začínal ve 22.hod., S.Carlo vyprodáno – ale ještě dlouho po skončení koncertu se porota nemohla dohodnout - její návrh zněl: 1.cena G.Opitz. Bylo něco po 2.hod. ranní, a tak vystoupila hlavní mecenáška soutěže, Maria Napoletano Merlino, manželka tehdy velmi obávaného právníka a pravila: " Němci rozbombardovali Neapol, zničili přístav a vy chcete dát první cenu tomu skopčákovi? Bud' bude aspoň ex aequo S.De Palma – Opitz, nebo nikdo z vás už nikdy více nepřijede na tuto soutěž do Neapole."

Protože jsem se s pí. Merlino již delší dobu znal, protestoval jsem proti takovému vydírání, ale nakonec zvítězilo většinové italské zastoupení v porotě a hlasovalo pro dělenou 1.cenu.

Z divadla S.Carlo pak odcházelo všech 11 porotců totálně zdevastovaných a ohromených.

Conservatorio S.Pietro a Majella má řadu zajímavostí: hned ve vchodu v atriu se na vás šklebí zamračený L.v.Beethoven, v knihovně najdete cokoli co potřebujete: když v Neapoli na konzervatoři působil G.Rossini, nechal si zhotovit speciální dřevěné dveře do své třídy, v prostorných, ale ponurých chodbách at' už u sálů Scarlatti nebo Martucci najdete foto významných hudebníků – jsou mezi nimi i čeští houslisté Jan Kubelík a Váša Příhoda.

Vzpomínám na poslední návštěvu Pražské konzervatoře, kterou jsem měl čest organizovat před pár lety. Na neapolské konzervatoři jsme měli dva koncerty: dopolední většinou pro studenty, večerní pro publikum. Představil se i náš houslista Jakub Sedláček, opravdu fenomenální hráč. Už po dopoledním vystoupení se mluvilo o zázračném talentu a večer pak bylo vyprodáno hlavně kvůli Jakubovi. Úspěch byl neuvěřitelný: po skončení přišel za mnou intendant divadla S.Carlo: "... tohodel houslistu chci do našeho orchestru." Musel jsem ho upozornit, že Jakub je ještě stále studentem naší školy, že je mu teprve 18 let a že bude absolvovat až za 3 roky.

Ani jsem se jeho zájmu nedivil – Italové nemají tak slavnou tradici vynikajících houslistů jako my: pouze U.Ughi a napoletano S. Accardo jsou světovou extratřídou.

V Napoli mohu ještě doporučit: jsou tam dva bary Mexiko – jeden na piazza Garibaldi u nádraží, druhý na p. Trento. Vřele doporučuji všem návštěvníkům – mají tam nejlepší kávu ve městě.

A nejlepší rybí restaurace jsou na Mergelině.

Sicili e – ENN A /HENNA/

Nejvyšší nadmořská výška z celé Itálie, provinční město – od roku 1963 mezinárodní soutěž F.P.Neglia. Tento Sicilián, divadelní dirigent, působil v Hamburгу i jako ředitel tamní konzervatoře.

Získával mnoho sponzorů a rozdával značné obnosy tehdy málo známým skladatelům – Bruckner, Sibelius... a také náš Josef Suk.

V porotě této soutěže jsem působil od roku 1980 takřka nepřetržitě až do jejího zániku po roce 1993.

Byla zvláštní, aspoň na začátku – ale myslím si, že cíleně: porota složená z 11 členů byla jediná i pro operní pěvce i pro klavíristy. Vznikaly úsměvné situace: Giuseppe Di Stefano, slavný italský tenor, sedící vedle mě, se naklonil a pošeptal: "... tak kolik dáš? „ /to právě hrál pianista/. Po chvíli jsem se ptal já jeho: "...kolik dáš?" / to právě zpíval pěvec /. Samozřejmě, že výsledky objektivní byly: nejnižší a nejvyšší bodování se anulují a průměr pak vyjadřuje absolutní hodnotu.

Na soutěži byli úspěšní i naši kandidáti – K.Košárek / který jediný ze všech účastníků všechny 3 kola soutěže absolvoval ve fraku, a to i v 9 hodin ráno - Italové ovšem v džínách/ a L.Příbyl, ještě student Pražské konzervatoře, který získal 2.cenu ex aequo.

A jeden rok jsme měli zástupce i na podiu – staříčkový, sešlý, zaprášený, rozlámaný a vzlykající klavír PETROF, který statečně vydržel i nápor některých neurvalých hráčů.

Vítězové dostávali zajímavé finance – jeden z nich si hned koupil nové auto a hrdě nám jej všem ukazoval.

V porotách zasedalo mnoho tehdy slavných osobností – Raimondi, Sollima, Mezena, Abbado, Alvary, Semionatto, Nicolosi, Bellardinelli...

S Di Stefanem jsem se velmi sblížil – každý den nás vozili auty do práce a mne přidělili právě k němu. Také zabrala Praha – vzpomínal na vyprodaný Karlín, Lucernu, Smetanovo divadlo, na překrásné město...

Nezapomenutelné bylo první setkání s divadlem G.Garibaldi – ve vstupní hale v čele chodby se mračí duce: B.Musollini. Byl jsem poučen, že v době vládnutí Benita nebyla nezaměstnanost, stavěly se silnice, byty, nekradlo se, nestávkovalo, nebyli komunisti, všem se žilo lépe...

Enna má nádhernou polohu – na jedné straně dohlédnete na Etnu, na druhé – když je dobrá viditelnost i do Afriky, dole pod městem se krčí tajemná Calascibetta, pár kilometrů je Lago Pergusa, kde byla porota vždy ubytována, dál na jih je Piazza Armerina, město con famosi mosaici, odkud byl zatím – aspoň pro mne – nejlepší italský kulturní přidělenec od roku 1962 v Praze / básník B.Arcurio – mám od něj sbírku básní, s věnováním / a pak dál na moři je Gela, kde také něco vědí o mafii.

Jedna malá příhoda z roku 1990: hrálo se fotbalové mistrovství světa v Itálii. V Bari jsme se utkali s domácími a prohráli myslím 1:2. Obě branky nám dal Salvo Schilacci – je po něm pojmenována jedna ulice v Palermu. Bylo silně po půlnoci, když mne probudili z recepce hotelu, že jsem dostal naléhavou zprávu s okamžitým doručením. Vyděsil jsem se, co se stalo – na krásném černě orámovaném papíru mně byla předána „upřímná kondolence“ k porážce našich fotbalistů s podpisy celé poroty.

Vím, že to všechno zorganizoval pot'ouchlý Mo.Nicolosi z římské opery, ale byl tam podepsán i Lauria, tehdejší starosta Enny, pozdější senatore per sempre /jako Andreotti /. Dlouho jsem pak nemohl usnout.

A ještě doporučení: když půjdete od divadla G.Garibaldi nahoru po v.Roma, vlevo pár metrů je bar – pasticceria Roma – mají tam vynikající kávu a gelato.

Radomír Melmuka

Římské korzo: ve víru spisovatelské vášně

Tam, kde dříve bydleli umělci a spisovatelé, dnes proudí davy lidí a turistů. Každý se chce občas pokochat pohledem na Španělské schody a Trinità dei Monti, projít se ulicemi Via Babuino a Via del Corso, a skončit na náměstí Piazza del Po-

polo u žulového obelisku. Možná si dát i nesmyslně předraženou kávu v kavárně Il Greco ve Via Condotti. V této části města bydleli také dva proslulí spisovatelé, Johann Wolfgang von Goethe a Gabriele D'Annunzio.

Žili a psali v jiné době, dělilo je od sebe jedno století. Jeden pocházel z Výmarské republiky z protestantského severu a druhý z katolického jihu, z italské Pescairy. Jejich životní i literární styl byl zcela odlišný, měli však jednu společnou vášeň; učarovalo jim město, které se vymyká všem obvyklým vzorcům, podle nichž charakterizujeme jakoukoli jinou evropskou metropoli.

D'Annunziův Andrea Sperelli

Protagonista románu Rozkoš (vyšel v roce 1889) nese výrazné autobiografické rysy samotného D'Annunzia. Je to dandy – estét žijící mondénním způsobem života, vybraně se obléká, shromažďuje umělecké předměty, dává přednost kulinářským pochoutkám a především svádí ženy. Neapolský šlechtic Andrea Sperelli obývá v románu jedno patro paláce Zuccari na Trinità dei Monti (tady bydlel D'Annunzio během svých studií), odkud se otevírá podmanivý pohled na Řím a jeho početné kupole kostelů. Nejpůsobivější mi připadal jednoho pozdního prosincového večera, kdy opuštěné Španělské schody odpočívaly od stálého náporu chodců i sedících. Bylo už natolik chladno, že se na nich jednoduše nedalo sedět.

Tady v paláci ve vypjaté nervozitě očekává Andrea Sperelli svou bývalou milenkou Helenu: „Pokoje ponenáhlu naplňovaly se vůní, již vysílaly svěží květiny ve vázách. Husté a široké růže ponořeny byly ve zvláštních křišťálových pohárech, jež štíhle zvedaly se z jednoho pozlaceného oddenku, rozšiřující se pak ve výši na způsob démantové lilie, podobně jako ony, jež vystupují za Pannou Marií ve výklenku Sandra Botticelliho v galerii Borghese. Žádný jiný tvar poháru nevyrovná se vkusností tomuto tvaru: květiny v onom průhledném vězení zdají se téměř oduševňovati a ještě lépe podávají obraz zbožné a láskyplné oběti.“

Umělecký dojem je to, oč tu běží. Svým příbytkem, oděvem, duchaplnou konverzací a rafinovanými způsoby vytvořit žádoucí obraz o sobě samém. Celý příběh pak působí více, když je zasazen do jedinečných kulis. Na konci 19. století sklídl román Rozkoš velký úspěch u dobového publika, ale dnes se čte s obtížemi i proto, že jediný český překlad je více jak sto let starý.

Román však odkázal budoucím generacím autentický popis Říma, který už byl hlavním městem sjednoceného Italského království a svým geniem loci neodolatelně vábil příchozí, zejména literáty, malíře a další umělce. Masová turistika se v průzračném vzduchu města nepoznamenáno průmyslovou produkcí ještě nerozvinula, a tak si můžeme představovat, jak zněly na dlažbě v tiché noci koňské podkovy a vrzala kola kočárů, jak se v kavárnách snídalo v jednu hodinu odpoledne a šustily dlouhé sukně dam zavěšených do svých kavalírů na promenádě ve Via del Corso. Svět včerejška.

Tour J. W. Goetheho

Bezprostřední reakce, kterou jsem pocítila při čtení Goetheho Italské cesty, bylo překvapení. Čekala jsem náročné intelektuální úvahy velkého severského spisovatele (bráno z římské perspektivy) a on přitom popisuje Řím tak příjemně osobitým a mnohdy vtipným způsobem.

Cesta do Říma byla jeho velkým snem, očekával od ní své osobní i umělecké obrození, a to se mu také splnilo. Prvního listopadu roku 1786 vstoupil do města a ubytoval se v pokojích, které mu pronajal jeho přítel malíř Tischbein, v domě na Via del Corso. Zapsal se tu pod falešným jménem, jako německý malíř Giovanni Fillipo Miller.

Dnešní korzo je hlučná ulice do poloviny své délky se silným provozem, mezi náměstími Piazza Venezia a Piazza del Popolo měří zhruba 1,5 kilometru. V obvyklém ruchu a hemžení se dá snadno přehlédnout pamětní tabulka na domě číslo 18. Spíš nad vchodem zaujme reklama upozorňující na to, že v prvním patře kde Goethe bydlel společně s Tischbeinem, je dnes spisovatelovo muzeum. Pokoje jsou malé a docela tmavé. Na jednom vystaveném obrázku je zezadu vyobrazen Goethe, jak vyhlíží z okna, což bezpochyby často dělal. Líbil se mi nejvíc, i když je v muzeu obrazů daleko víc. Je to silueta zvědavého muže v krátkých kalhotách a punčochách, ještě mladého a urostlého, tehdy mu bylo 37 let.

Od roku 1466 se tu na základě papežského dekretu konal karnevalový průvod, jenž se odvozuje od starověkých Saturnálií. Musela to být velká podívaná a velká tlačence. Na závěr karnevalu se běžel divoký koňský závod bez jezdců. Nikdy neskončil úplně dobře, smrt v něm nacházeli koně i lidé, a proto byl později zakázán.

V únoru roku 1787 ho zažil i Goethe a jeho popis patří k těm nejznámějším: „Koně nemají na těle postroj ani žádnou pokrývku. Tu a tam jim přivazují na trup ostnaté koule a do chvíle startu pokrývají kůží místo, kde je budou ostny bodat; nalepují na ně též velké listy pozlátka. Štolbové jsou napjati a soustředěni na nejvyšší míru, protože v okamžiku startu může zručnost toho, kdo je vypouští, stejně jako náhodné okolnosti rozhodnout ve prospěch jednoho nebo druhého koně. Konečně lano padne a koně vyběhnou. U Benátského paláce již očekávají příjezd

koní jiní štolbové. Dovedou je v uzavřeném kruhu pěkně pochytat a udržet. Vítěz dostane cenu. Tak se tato slavnost končí mohutným, jako blesk rychlým okamžitým dojmem, na nějž tolik tisíc lidí po celou dobu čekalo, a málokterí si dovedou zodpovědět otázku, proč vlastně na tento okamžik čekali a proč se z něho radovali.“

O dva měsíce později, v dubnu 1787 Goethe papežský Řím definitivně opouští a vydává se zpátky pod pošmournou středoevropskou oblohu. Inspirace načerpaná na Italském poloostrově a Sicílii ho provázela po zbytek života a napomohla vzniku jeho nesmrtelných literárních děl. Kromě nich napsal také Pojednání o smyslové účinku barev, málo se totiž ví, že svou Tour podnikl hlavně proto, aby se v Itálii naučil malovat. Některé jeho kresby jsou vystaveny v římském muzeu, ostatní uchovává Goethovo muzeum ve Výmaru.

Text a foto Michaela Krčmová, uvedené literární ukázky jsou z cestopisu Italská cesta (přeložila Věra Macháčková – Riegerová) a z románu Rozkoš (přeložil Václav Hanus).

Dalla Sardegna alla Boemia: l'omaggio ai caduti isolani della Grande Guerra

A cento anni della fine della Grande Guerra, due famiglie di sardi sono tornate in Boemia accompagnate dall'ambasciatore italiano Aldo Amati

Un momento della cerimonia (foto Antonio Serrelli)

La commozione si tagliava a fette nel cimitero di Milovice, in Boemia a quaranta chilometri da Praga.

In occasione dei cento anni della fine della prima Guerra mondiale, due famiglie di sardi sono tornati da quelle parti invitate anche dall'ambasciatore italiano nella Repubblica ceca Aldo Amati che ieri ha raggiunto la sua nuova sede di Varsavia.

PUBBLICITÀ

inRead invented by Teads

Momenti toccanti attorno a quelle croci dove riposano da un secolo oltre seimila soldati, 5300 italiani, 250 sardi (morti durante la Grande guerra) che hanno trovato sepoltura.

Una famiglia è arrivata da Sinnai. Un'altra, dalla provincia di Lecco ma con origini di Cuglieri, provincia di Oristano.

Il cimitero di Milovice (foto Antonio Serreli)

Le famiglie Serreli e Saurra sono state ricevute all'ambasciata a poche centinaia di metri da Ponte Carlo, sul fiume Moldava. C'erano anche gli alpini e tutti si sono trattenuti con l'ambasciatore prima della visita al Cimitero di guerra.

Un viaggio in pullman da Praga a Milovice attraverso una infinita pianura.

Ad accompagnare sardi e alcuni continentali presenti è stata Eva Poddana, rappresentante dell'Associazione „Amici d'Italia“ a Praga.

L'ingresso al cimitero di Milovice (foto Antonio Serreli)

Poi, ecco il cimitero che ti emoziona, la grande cerimonia, i soldati in gran divisa come un tempo, l'inno italiano e Ceco, „Il Piave mormorò“ e poi l'inno italiano cantato da un coro di Praga. Quindi i picchetti d'onore, la deposizione di mille fiori e corone in una giornata di sole. Infine, la visita al piccolo museo dello stesso cimitero con armi recuperate durante nella zona e altri piccoli, grandi ricordi.

Milovice, anticamente Milowitz, divenne, fin dalla campagna di Napoleone contro la Russia nel 1800, luogo di deportazione dei prigionieri di guerra.

Qui, in Boemia, si moriva soprattutto di fame e di polmonite.

Sono tanti i sardi che ancora oggi scavano fra le pieghe del passato lontano, alla ricerca dei luoghi di sepoltura dei loro familiari morti in guerra.

Giuseppe Saurra, pensionato, ora residente in provincia di Lecco, dopo tante ricerche è riuscito a sapere che il nonno Francesco, di Cuglieri, è morto e sepolto cento anni fa, proprio nel cimitero di guerra di Milovice: „Una grande, grandissima emozione“.

La cerimonia (foto Antonio Serreli)

Negli anni Novanta, è stata Angela Serreli, di Sinnai a muoversi sulle tracce dello zio Raffaele, morto in guerra nel 1918. „Non mi sono arresa-ha raccontato-sino a quando sono riuscita a trovare il cimitero: lo abbiamo immaginato per tanto tempo in altre parti d'Europa e invece è qui, a Milovice, nel cuore della Boemia”.

Quest'anno Angela Serreli è tornata a Milovice con Francesco Serreli, Maria Luisa Pisu e Luisella Saddi. Un pellegrinaggio per non dimenticare.

Sardi a Milovice nel ricordo dei familiari (foto Antonio Serreli)

Tanti i nomi di sardi morti qui in Boemia, durante la prigionia: fra questi, Salvatore Serra di Sassari, Antonio Nicola Usai di Baunei, Tonino Urru di Scano Montiferu, Giovanni Usai di Collinas, Pietro Urru di San Gavino, Giovanni Gitani di Tempio, Pietro Caddeo di Guspini, Antonio Batta di Nugheddu San Nicolò, Raffaele Serreli di Sinnai, Erminio Locci di Orroli, Ignazio piloni di Sanluri, Vittorio Mura di Sassari, Antonio Loi di Senorbì, Giuseppe Pillai di Iglesias, Giuseppe Boi e Giovanni Pinna di Cagliari, Antonio Ramini di Oristano, Pietro Urru di San Gavino, Giovanni Porcu di Belvì, Salvatore Pilia di Mogoro, Francesco Cogoni di Quartu, Giuseppe Cireddu di Porto Torres, Giuseppe Amaranto di Santulussurgiu, Luigi Aste e Lorenzo Pomata di Carloforte, Luigi Capretti di Cagliari, Francesco Saurra di Cuglieri, Giovanni Cocco di Tinnura, Luigi Cossu di Buddusò.

Antonio Serreli

Slyšeli jste název Slow Food?

Jedná se o mezinárodní hnutí, které si klade za cíl podporovat v lidech vztah k jídlu jako hodnotě, nikoli jako ke zboží, opět nás naučit vážit si kultury stolování, prosazovat konzumaci domácích potravinářských produktů, podporovat a propagovat přímé a alternativní způsoby, jak dostat potraviny od malých výrobců k odběrateli. Pomáhá chránit a uchovávat dědictví našich předků v podobě tradičních lokálních receptů, které jsou v současné době na ústupu kvůli stále více se rozmáhajícímu trendu potravinové standardizace a kultury fast foodů.

A co má společného Slow Food s Itálií?

Hnutí založil v roce 1986 italský novinář Carlo Petrini, jako protestní odezvu na otevření fastfoodové jídelny uprostřed Říma. Sídlo organizace je v italském Bra.

Dnes působí ve 160 zemích světa. Do České republiky vstoupilo v roce 2000. Členové hnutí Slow Food zakládají sdružení zvaná convivia (slovo convivium, pochází z latiny a vyjadřuje vzájemnou pohostinnost), která pro své členy organizují široké spektrum aktivit. Spolupracují s regiony a podporují kvalitní lokální gastronomii a cestovní ruch. Pražské convivium spolupracuje s mnohými organizacemi jak v regionech, tak s městskými částmi i zastupitelskými úřady, obzvláště s italskými.

Slow Food organizuje pestrrou škálu společenských událostí, na kterých je možné setkat se s výrobcí lokálních potravin, ochutnat jejich produkty a dozvědět se více o jejich práci. Svými osvětovými aktivitami a projekty cílí také na děti a jejich rodiče, které se snaží naučit zdravému vztahu k dobrému jídlu. Prostřednictvím své přednáškové činnosti pak Slow Food seznamuje veřejnost s historií a chutěmi české i mezinárodní gastronomie a v neposlední řadě také organizuje odborné semináře a degustace v ČR i v zahraničí.

Celosvětově probíhá bezpočet aktivit, projektů a kampaní. Nejvýznamnější je Terra Madre – celosvětové setkání s veletrhem malých výrobců a zemědělců, konané každým druhým rokem v italském Turíně.

Slow Food®

Bližší informace: www.slowfood.cz

www.slowfood.com

Blanka Turturro

Aktuální rok z pohledu pobočky Vysočina

Tradičně průběžně probíhají kurzy italštiny v malých skupinkách, které neotřelým a zábavným způsobem vede předsedkyně a rodilá Italka Michela Mazzocchino Pajdová. Bohužel právě jí příliš neschází poněkud syrové podnebí Vysočiny, a tak díky její nemoci se omezila řada dalších plánovaných aktivit. Navíc pobočka sdružuje členy z celého regionu, kteří si musí na akci většinou zařídit vlastní dopravu a obsluhu. Tak jsme se v tomto roku setkávali spíše neformálně, po menších skupinkách a ani se neorganizoval společný zájezd do Itálie, členové se ale podělili o zážitky ze svých individuálních cest. Nicméně se podařilo připravit v jarních měsících společný kurz vaření. Také tanec patří pravidelně k aktivitám pobočky a letos dámy velmi potěšil taneční workshop pizzica v Praze, na který přijely. M. Paclová přispěla v přípravách Tutto Italiano na Žižkově a podílela se také na spoluorganizaci již tradičního Toskánského odpoledne na Šlechtitelce ve Velkých Pavlovicích.

Nyní plánujeme další kurzy vaření, společnou besedu na aktuální téma a začínáme připravovat vrcholnou a nejoblíbenější akci roku, vánoční večírek.

Aktuální informace najdete na <https://pratele-italie-vysocina.webnode.cz>

Miroslava Paclová

Exkurze do Nové Mosilany

Jihomoravský pobočný spolek Společnosti přátel Itálie připravil pro svoje členy a příznivce na pondělí 29. října t.r. exkurzi do jednoho z největších textilních závodů v republice, do Nové Mosilany v Brně. Tento podnik již ve svém názvu naznačuje, že je nositelem slavných tradic brněnského textilního průmyslu; z Moravského Manchesteru, jak se Brnu kdysi přezdívalo, však do dnešních dnů zůstal jen on sám. Účastníky exkurze provedl závodem a seznámil je s celým technologickým procesem výroby vlněných tkanin Ing. Pavel Zezula, předseda představenstva akciové společnosti Nová Mosilana a její ředitel, který současně zastává i funkci honorárního konzula Italské republiky v Brně.

Podnik Mosilana vznikl v roce 1946 sloučením několika po válce znárodněných soukromých firem, jeho nástupcem se stal koncem osmdesátých let státní podnik Mosilana Brno, po jehož privatizaci v roce 1992 došlo ke kapitálovému vstupu italské firmy Marzotto do nově vzniklé akciové společnosti Nová Mosilana. Dnes je jejím vlastníkem jeden z největších globálních leaderů v textilním průmyslu, koncern Marzotto Group. V brněnském regionu patří Nová Mosilana k významným zaměstnavatelům, pro něhož pracuje na tisíc zaměstnanců.

Výjimečnost Nové Mosilany je dána uceleným výrobním procesem, který začíná zpracováním vlněného česance, nejkvalitnější přírodní vlny ovcí z Austrálie a Nového Zélandu, na přízi, již se každý den nepřetržitě provozu vyrobí cca 13 tun v nejvyšší kvalitě. Následuje výroba osnov pro tkací stroje. Osnovy mají čtyři až devět tisíc nití dle druhu vyráběné tkaniny. Po nasnování a chemické úpravě se osnovní příze nasadí na stav. Celkem 156 stavů s technologiemi jehlového a vzduchového tkaní denně natká až 90 milionů prohodů (t.j. prohození útkové příze osnovou). Utkaný materiál dále prochází ruční opravou vad suroviny, či defektů vzniklých v průběhu výroby a finální úpravou, kde tkanina získává konečný vzhled, barvu, lesk, nemačkovost, nepromokavost a další vlastnosti požadované zákazníky. Denně se vyrábí okolo 42 tisíc běžných metrů tkanin, za rok to činí devět milionů metrů, ve stovkách desénů a tisícovkách barev. Výrobky z Nové Mosilany jsou nejvyšší světové kvality a odebírají je špičky módního odvětví, jako jsou VERSACE, ARMANI nebo HUGO BOSS, ale šijí se z nich např. i uniformy pro italské karabiniery. Díky Nové Mosilaně, která je největším výrobním závodem italského koncernu Marzotto Group a největším výrobcem vlněných tkanin v Evropě, tradice textilní výroby v Brně nejen pokračuje, ale získala na světovém významu.

S použitím webu Nové Mosilany P. Ciprian

Pietní akt u pomníku italských vlastenců v Brně na Špilberku

V předvečer 93. výročí odhalení pomníku italským vlastencům zemřelým během svého věznění v první polovině 19. století v jednom z nejtěžších žalářů rakouské monarchie uspořádal dne 24. října t.r. Jihomoravský pobočný spolek Společnosti přátel Itálie ve spolupráci s honorárním konzulátem Italské republiky v Brně pietní vzpomínkový akt. Vzácným hostem byl pan Alessandro Scherzo, plukovník italské armády sloužící t.č. na Univerzitě obrany ve Vyškově. Po krátkých projevech honorárního konzula Ing. Pavla Zezuly a předsedy pob. spolku Dr. Pavla Cipriana byla k pomníku položena kytice. Poté se účastníci přesunuli na hrad Špilberk, kde položili kytici k pamětním deskám se jmény italských karbonářů a příslušníků hnutí Giovane Italia, kteří byli v létech 1822–1845 na Špilberku věznění a prohlédli si také symbolickou věžeňskou celu nejznámějšího Itala ze Špilberku Silvia Pellica a jeho spoluvězně Pietra Maroncelliho. Plukovník Scherzo se zde zapsal do pamětní knihy.

Podnět k vybudování pomníku italským vlastencům na úpatí špilberského kopce, stejně jako ke zřízení Muzea italských vlastenců přímo v místech jejich věznění, vznikl již v roce 1922, kdy si Itálie připomínala sté výročí příchodu prvních italských vlastenců odsouzených do špilberského vězení. Otcem této myšlenky byl předseda brněnské odbočky spolku Dante Alighieri dr. Aldo Zanioboni. Při velké národní pouti asi 150 Italů na Špilberk v květnu toho roku byla do hradby pevnosti vsazena pamětní deska. O tři roky později, dne 25. října 1925 bylo za přítomnosti mini-

stra zahraničí dr. Edvarda Beneše, dřívějšího velitele československých legií v Itálii generála Andrey Grazianiho a řady dalších osobností slavnostně otevřeno Muzeum italských vlastenců a současně odhalen i pomník.

Jeho autorem je italský sochař Dino Soma. Na pomníku jsou uvedena jména čtyř karbonářů vězněných na Špilberku od roku 1822 (Fortunato Oroboni, Antonio Villa) a 1824 (Silvio Moretti, Cesare Albertini). Páté jméno Giovanniho Vincenziho patří příslušníku hnutí Mladá Itálie, který zde byl uvězněn od roku 1842. V dolní části pomníku se čte text Pietra Maroncelliho. Původně nesl pomník na bocích dominantního kvádry liktorské svazky, které musely být po roce 1945 odstraněny, stejně jako hlavičky orlů na vázách. V roce 1998 byl pomník zrekonstruován za osobního finančního příspěví prezidenta Italské republiky Oscara Luigiho Scalfara.

Italové vězněni na Špilberku byli zprvu členy tajných spolků karbonářů organizovaných po vzoru zednářských lóží a ovlivněných myšlenkami francouzské revoluce, kteří usilovali o sjednocení Itálie na monarchistickém principu. Jejich hnutí se z jihu Apeninského poloostrova šířilo na sever a zasáhlo i do Lombardsko – Benátska, které bylo součástí habsburské monarchie. Výsledkem její snahy potlačit jakékoliv politické aktivity směřující k vymanění se z rakouské nadvlády s cílem sjednocené Itálie byly tzv. benátské procesy, na nichž padla řada rozsudků trestu smrti, císařem změněných na dlouholeté či doživotní žaláře, mezi jinými i na Špilberku.

Druhou skupinu italských vězňů tvořili příslušníci hnutí Mladá Itálie, založeného Giuseppe Mazzinim, které si vytklo za cíl dosáhnout sjednocené Itálie jako republiky. Na rozdíl od karbonářského šlo o hnutí jednotnější a pragmatičtější, které nacházelo ohlas i v jiných evropských zemích. Pod vlivem únorové revoluce ve Francii roku 1830 vypukly v lombardsko-benátské oblasti nepokoje organizované členy Mladé Itálie, po jejichž potlačení následovaly v tzv. milánských procesech rozsudky těžkého žaláře, mj. také na Špilberku.

Přestože tyto dvě první fáze italského risorgimenta (obrození) nedosáhly svých cílů, v mnohém inspirovaly a iniciovaly poslední garibaldiovsko-cavourovskou fázi sjednocovacího procesu, dovršeného vznikem Italského království roku 1861 a následným připojením Benátska a Lazia v letech 1866 a 1870.

Pavel Ciprian

Návštěva ateliéru Elisy Burberi a Jindřicha Plotici Steina

Sobotní víkend 15. 9. 2018 strávili členové Jihomoravského pobočného spolku v příjemném prostředí ateliéru italských umělců a manželů Elisy Burberi a Jindři-

cha Plotici Steina v Brně-Chrlicích. Čekalo nás úžasné dopoledne a prostředí plné energie a umění, ze kterého budeme čerpat ještě dlouhou dobu.

Mgr. Jindřich Plotica Stein je akademický sochař a restaurátor, který po vystudování pražské AVU-obor sochařství a restaurování kamene, vystudoval také prestižní Università Internazionale dell'Arte ve Florencii-obor restaurování kamene a florentská mozaika. Je zhotovitelem insignií pro Jihočeskou univerzitu v Českých Budějovicích-ekonomickou fakultu a insignií pro univerzitu v Pardubicích, jejichž sada byla složena z řetězů a žezel pro všech sedm fakult pardubické univerzity. Jeho žena Elisa Burberi je asistentkou ateliéru restaurování a konzervace kamene, jeho zdatnou a neúnavnou pomocnicí, manažerkou a učitelkou italského jazyka. Česká republika se jí stala druhým domovem, stejně jako kdysi Itálie domovem jejího manžela. Jejich umělecký ateliér STEIN DESIGN v Brně-Chrlicích se věnuje navrhování designu, ozdobných pohárů s drahými kameny, medailí, osvětlovacích těles, vytváření drobných plastik z kovu, mramoru a drahých kamenů a jako jediní se věnují florentské mozaice a vytváření intarzovaných stolů různých tvarů z florentské mozaiky tzv. pietra dura.

Hned po příjezdu nás oba umělci přivítali v první místnosti ateliéru, kde byly vystaveny šperky, náhrdelníky, náramky, přívěsky s drahými kameny a další umělecké předměty z jejich tvorby. Potom jsme se přesunuli do umělecké slévárny, kde nám Elisa Burberi vysvětlila, jak probíhá lití barevných kovů pomocí techniky ztraceného vosku. Touto metodou pak vznikají velmi malé a přesné odlitky ze speciálního vosku, které se potom namáčejí do mosazi nebo oceli a nakonec do stříbra. Většina jejich děl vzniká v jejich ateliéru, který je i jejich domovem. Dále nám Jindřich Plotica Stein ukázal, že je i všestranným umělcem, který se nevěnuje pouze sochařství a restaurátorství, ale i obrazům, medailím, básním a speciálním menším zakázkám pro významné české instituce. Zajímavá byla i část, týkající se výtvarné techniky zvané florentská mozaika, která vznikla ve Florencii již v 16. století. K jejímu provedení se používají tzv. pietre dure, které do ateliéru dovážejí z Itálie. Vzhledem k tomu, že k jejich výrobě je třeba rozřezat kameny na tenké destičky, je tato technika velmi náročná. Je k ní zapotřebí přímo chirurgická přesnost, aby mozaiky přesně zapadly do sebe a spáry mezi nimi byly téměř neviditelné. Tato technika je i náročná časově, neboť jak nám svědčil Jindřich Plotica Stein, řezání jedné destičky zabere i 3 hodiny. Tuto techniku on sám používá převážně na výzdobu interiérů a obrazů, ale také jako intarzie desek stolů, které vyrábí. Bylo vidět, že oba umělci tvoří nejenom sehraný manželský pár, ale jsou si i mimořádnou oporou v tvůrčí činnosti. Povídání o jejich umění a tvorbě jsme si vychutnali ve společnosti příjemné kávy a posezení v jejich ateliéru a celé dopoledne jsme si moc užili. Návštěva ateliéru je vždy zážitek a ateliér Elisy a Jindry byl toho důkazem. Další informace o těchto umělcích a jejich tvorbě najdete na <http://indrastein.com/art/>.

Táňa Urbánková

Pobočný spolek Praha

Mimo již v minulém čísle avizovaných akcí následovalo mnoho dalších.

- 28. května jsme ve spolupráci se Společností přátel Uměleckoprůmyslového muzea zajistili prohlídku nově zrekonstruované Vlašské kaple Nanebevzetí panny Marie v Karlově ulici. Velké poděkování patří paní Kamile Hálové z italského velvyslanectví za umožnění prohlídky a také paní PhDr. Petře Oulíkové Ph.D. za přednášku.
- 14. června proběhla v JTP pravidelná přednáška Jiřího Holuba – Současné dění v Itálii – další je naplánována na začátek příštího roku.
- 16. června proběhla na Náměstí Jiřího z Poděbrad akce Tutto Italiano, pořádaná ve spolupráci s Městskou částí Praha 3 a CAMIC. Akce měla velký úspěch a podle údajů Praha 3 ji navštívilo více jak 5.000 účastníků. Na akci byl zastoupen velký počet prodejců italského zboží a byly navázány nové vztahy, které zaručují další spolupráci a podporu SPI. Součástí byl celodenní kulturní program na podiu a již osvědčený workshop Silvie Vezzuto. Velký zájem vzbudilo vystoupení Elizabeth Uvírové – představení tradičního tance pizzica a proto byl naplněn i její seminář, který jsme uspořádali hned následující den 17. června v DNM.

- 3. července proběhla vernisáž výstavy Silvie Vezzuto s názvem „Should I stay or should I go“ v Galerii DNM, výstava trvala celý měsíc a jak na vernisáži, tak na následné derniéře jsme zaznamenali velkou účast.
- Na léto bylo naplánováno otevření 4 intenzivních kurzů italštiny. Přestože se přihlásilo dostatek studentů na všechny 4, byly nakonec otevřeny pouze dva – zaznamenali jsme nový trend – studenti se přihlásí a pak nezaplatí kurzovné nebo zruší svoji účast před těsně před začátkem kurzu.

- 10. září proběhl na IKI již počtvrté Česko– italský Piknik, pravidla jsou stále stejná, akce je již známá, sponzoři věnovali opět spoustu cen do tomboly a naštěstí nám přálo i počasí. Užili jsme si krásné odpoledne. Ze známých osobností z oblasti gastronomie se tentokrát účastnil náš člen Sergio Bellini z Brna – majitel restaurace Castellana Trattoria.

- 6. října se uskutečnil (v neobvyklém termínu) pietní akt v Milovicích. I letos se zúčastnili členové rodiny Serreli ze Sardinie, kteří s námi jezdí autobusem téměř každý rok. Zařadili jsme článek – v původním znění, který o akci vyšel v místních novinách na Sardinii. Za zajištění letošního věnce, skutečně překrásného patří dík naší člence Miroslavě Pačlové z pobočného spolku Vysočina.
- Byly otevřeny pravidelné semestrální kurzy, tentokrát se podařilo otevřít 11 kurzů, učí se stále v Malostranském gymnáziu v Josefské a v DNM ve Vocolově.
- 4. prosince od 18:30 proběhne křest česko-italského kalendáře Silvie Vezzuto v její galerii Arttogether v Mánesově ulici.
- 11. prosince od 17:00 se bude konat náš koncert PRE-NATALE, tentokrát ve Vlašské kapli Nanebevzetí panny Marie v Karlově ulici.

Elektronické kontakty pobočných spolků Společnosti přátel Itálie

Společnost přátel Itálie se, tak jako všichni, postupně orientuje na elektronickou komunikaci a elektronická media. Máme internetové stránky, alespoň většina poboček, máme profily na FB, také většina poboček, a tradičně využíváme e-mail. Již dnes jsou všichni členové, jejichž e-mailové adresy máme, pravidelně informováni. Pokud od nás nedostáváte pravidelně informace, zřejmě nemáme Vaši aktuální e-mailovou adresu – pokud si přejete být informováni, sdělte nám ji. Pokud si naopak nepřejete být nadále informováni, sdělte nám to a Vaše e-mailová adresa bude z adresáře odstraněna.

V tabulce uvádíme webové a FB adresy – tedy u těch poboček, které je mají. Komunikace se členy již dlouho probíhá prostřednictvím uvedených elektronických medií. Proto od každého člena i každé pobočky uvítáme další informace, které pomohou rozšířit naši vzájemnou komunikaci i na členy, kteří nám doposud svoji e-mailovou adresu nesdělili, anebo naopak – neznaly webové a FB adresy.

Jistě všichni přivítáme jakoukoliv aktivitu členů, která oživí vzájemnou komunikaci. Může se projevit v diskusních fórech na FB, může se projevit posíláním a zveřejňováním vlastních fotografií, třeba z dovolené v Itálii, potravin v italských restauracích, a podobně. V budoucnu plánujeme otevření rubrik tematicky vymezených, na kterých se právě projeví individuální aktivita.

Kontakty

POBOČNÝ SPOLEK	WEB	FACEBOOK
Jihočeský	www.prateleitalie-jc.webnode.cz	Společnost přátel Itálie – jihočeská pobočka
Hradec Králové	www.prateleitaliehk.cz	Společnost přátel Itálie – Hradec Králové
Jihomoravský	www.prateleitaliebrno.cz	Společnost přátel Itálie – Brno
Liberecký		Společnost přátel Itálie – pobočka Liberec
Moravskoslezský	www.prateleitalie-msk.cz	Moravskoslezská pobočka Společnosti přátel Itálie
Olomoucký	www.prateleitalie-ol.eu	Společnost přátel Itálie – Olomouc
Plzeňský	www.italstinaplzen.cz	
Praha	www.prateleitalie.eu	Společnost přátel Itálie
Vysočina	www.pratele-italie-vysocina.webnode.cz	Společnost přátel Itálie Vysočina– amicitalia

pozvánka na prezentaci

Kráska a Zvíře

Věnována všem moderním ženám, které se nebojí "šelem", které je obklopují

Kalendář 2019

jediný kalendář, který zobrazuje italské a české svátky

4.12.2018, 18:30 h.

welcome drink live music

ART TOGETHER
BY SILVIA VEZZUTO

Manesova 71, Vinohrady, Praha 2

ve spolupráci s

SPOLČENOST PRÁTEL ITALIE
ASSOCIAZIONE AMICI DELL'ITALIA

pozvánka

PRE-NATALE 2018

11. prosince 2018 v 17:00 hodin
v nově zrekonstruované kapli
Nanebevzetí Panny Marie
v Klementinu v Karlově ulici
na Starém městě v Praze I

Koncert studentů
Gymnázia
Praha 8, Ústavní 400
pod vedením sbormistra
Stanislava Mistra

FERRERO

2019

Kráska a Zvíře
La Bella e la Bestia

ARTTOGETHER
BY SILVIA VEZZUTO

★ Státní Svátky v České republice

★ Festività Nazionali in Italia

OBSAH 2. ČÍSLA XXIII. ROČNÍKU ZPRAVODAJE SPOLEČNOSTI PŘÁTEL ITÁLIE

1. Úvodem	1
2. Uhradili jste členský příspěvek za 2018	2
3. Zápis z jednání valné hromady SPI 218	3
4. Představení nových členů představenstva SPI	12
5. Nový Velvyslanec Itálie v ČR	13
6. Nekrolog – Josef Kašpar	15

OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ

1. Mezinárodní hudební soutěže v Itálii – Giro'd Italia	17
2. Římské korzo	21
3. Dalla Sardegna alla Boemia: l'omaggio ai caduti isolani della Grande Guerra	23
4. Slyšeli jste název Slow Food 2018	28

Z NAŠICH POBOČEK

1. Pobočný spolek Vysočina	29
2. Pobočný spolek Jihomoravský	29
3. Pobočný spolek Praha	33

Na autorské a redakční přípravě tohoto čísla se podíleli

Michaela Krčmová, Miroslava Paclová, Eva Poddaná, Táňa Urbánková, Barbora Králíková,
Fabio Ripamonti, Vojtech Čelko, Blanka Turturro, Pavel Ciprian, Raffaele Serreli, Silvia
Vezzuto

Technická spolupráce

Zdeněk Sladký

ZPRAVODAJ SPOLEČNOSTI PŘÁTEL ITÁLIE

Zapsán v evidenci periodického tisku pod číslem MK E 14783

Vydává Společnost přátel Itálie, zapsaný spolek, IČ: 00564842